

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. april 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1268
Dok.: BBO41420

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 834 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 834 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del – bilag 388.”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, er der redegjort nærmere for en konkret sag om samvær og forældremyndighed. Det fremgår af henvendelsen, at byretten har afgjort sagen, som på nuværende tidspunkt verserer sagen for landsretten.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

1. Generelt kan det i anledning af henvendelsen oplyses, at det følger af forældreansvarslovens § 19, stk. 1, at et barn har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Hvis forældrene er uenige om samværets omfang eller udøvelsen af samværet, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 1.

Omfanget af samværet fastsættes altid ud fra en konkret og individuel vurdering af, hvad der er bedst for barnet, jf. § 4 i loven. Ved vurderingen af samværets omfang skal barnet inddrages, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk, jf. lovens § 34.

Barnets perspektiv kan afhængig af, hvad der er bedst for barnet, belyses gennem samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde.

Et lille barns perspektiv kan f.eks. belyses gennem forældrenes egne oplysninger, ved indhentelse af oplysninger fra barnets læge, sundhedsplejerske og daginstitution samt ved inddragelse af en børnesagkyndig i sagsbehandlingen. En børnesagkyndig vurdering af kontakten mellem barnet og samværsforælderen kan også belyse barnets perspektiv.

I barnets første levemåneder, ca. de første 4-5 måneder, kan der fastsættes hyppige, men eventuelt ganske kortvarige samvær mellem barnet og samværsforælderen. Det vil f.eks. kunne være samvær af en halv til en hel times varighed, således at der kan tages hensyn til barnets samlede pleje- og omsorgsbehov. Samværet vil gradvist kunne optræppe i takt

med barnets alder og i takt med, at den følelsesmæssige relation mellem barnet og samværsforælderen bliver tættere.

Er det ikke bedst for barnet, at der fastsættes samvær, kan statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 21, stk. 4, meddele afslag på fastsættelse af samvær eller ophæve en eksisterende aftale eller afgørelse om samvær.

I vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær er det nærmere beskrevet, under hvilke omstændigheder et samvær kan ophæves eller afslås. Det forhold, at barnet udsættes for en række belastninger, kan begrunde, at der ikke fastsættes samvær. En afgørelse kan således være begrundet i, at barnet udsættes for psykiske belastninger, herunder påvirkes af et højt konfliktniveau mellem forældrene.

2. Justitsministeriet kan vedrørende spørgsmålet om forældremyndighed oplyse, at retten efter forældreansvarslovens § 14 efter anmodning fra en forælder, der ikke har forældremyndigheden, kan bestemme, at der skal være fælles forældremyndighed. Retten kan fastsætte fælles forældremyndighed, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. lovens § 4.

Det fremgår af bemærkningerne til lovens § 14, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, s. 4407 ff., at det afgørende for en vurdering af, om det er bedst for barnet, at der træffes afgørelse om fælles forældremyndighed, er barnets relation til den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden. Det indgår bl.a. i vurderingen, hvor lang tid der er gået siden samlivsophævelsen eller siden den aftale eller dom, der ønskes ændret, og hvordan kontakten til barnet har været i den mellemliggende periode. Selv om forældrene ikke har boet sammen, vil der efter omstændighederne også kunne lægges vægt på deres indbyrdes relationer og forholdets varighed.

Forældrene skal ikke være enige om samtlige spørgsmål vedrørende barnet, for at retten kan fastsætte fælles forældremyndighed. Det afgørende er, at forældrene kan håndtere eventuelle uenigheder på en sådan måde, at det ikke går ud over barnet. Forældrenes evne til at samarbejde om barnet har derfor betydning. Ved svære og uovervindelige samarbejdsproblemer kan forældrenes indbyrdes konflikter påvirke barnet i et sådant omfang, at det ikke kan antages at være i barnets interesse, at der træffes afgørelse om fælles forældremyndighed.